

توقعات مردم از رئیس جمهور آینده افغانستان

در شرایطی که برای آغاز انتخابات ریاست جمهوری افغانستان بیش از دوماه باقی نمانده است، ۴۱ نفر برای احراز مقام ریاست جمهوری رسماً خود را نامزد کرده اند. برخی از این نامزدان سرشناس و نامدارند و برخی دیگر ناشناس و گمنام اند. برخی متهم به جرایم جنگی و نقض حقوق بشر و سهیم در قاچاق مواد مخدر و آلوده به فساد اداری اند و برخی دیگر میرا از اتهام های فوق الذکراند. برخی از این کاندیدان اشخاص باسواد و با دانش و تحصیل کرده و نیک نام اند و برخی دیگر، بی سواد و بی دانش و بی تحصیل و فاسد و بد نام اند. برخی از این نامزدان، جاسوسان و نوکران کشورهای بیگانه اند و منافع بیگانه را بر منافع ملی ترجیح میدهند، و حتی بر ضد تاریخ و فرهنگ این کشور قرار دارند، و برخی با هیچ کشوری بیگانه در زد و بند بخاطر رسیدن به قدرت سیاسی نیستند و عناصر ملی و وطن دوست اند، ولی در هر صورت هریکی از کاندیدان تلاش خواهد ورزید تا برنده انتخابات شود و قدرت دولتی را احراز کند، اما مردم حق دارند تا در باره هریک از کاندیدان قضاوت کنند و زعیم ملی خود را از میان شان برگزینند و طبعاً در این گزینش توقعاتی هم از رئیس جمهور منتخب خود دارند.

هرگاه رئیس جمهور آینده، غیر از کرزی و غیر از عناصر متهم به جنایت و خیانت ملی باشد و یکی از رجال میهن پرست و ملی وقاطع و رویکار بیاید، مردم از رئیس جمهور آینده توقع دارند در عرصه سیاست داخلی روی چهار نکته اساسی ذیل یعنی تأمین امنیت، مبارزه با فساد اداری، مبارزه با فقر و بیکاری و تحقق عدالت انتقالی جداً توجه کند. این توقعات را میتوان در لایبلی پیشنهادات زیر چنین خلاصه کرد:

۱- رئیس جمهور، می باید بجای حکومت سهامی مرکب از جنگ سالاران و متهم به جنایات جنگی که نه به دموکراسی باور دارند، و نه حقوق بشر نزدشان مطرح است، کابینه یا تیم کاری خود را از میان اشخاص با تجربه و مسلکی و تحصیل یافته که از شهرت نیک صداقت و پاک نفسی و صلاحیت علمی بر خور دار باشند، بدون در نظر داشت سهمیه بندی قومی و سمتی، به وجود آورد.

۲- بعد از تشکیل کابینه، باید به خلع سلاح عام و تام نیروهای مسلح تنظیم های جهادی پرداخته شود. و طی یک اعلامیه به تمام مردم کشور گوشزد شود که زده هر که سلاح موجود باشد اگر در ظرف یک ماه سلاح خود را به دولت تسلیم دهد، در بدل سلاح پول پرداخته خواهد شد، اما بعد از انقضای مدت یک ماه، نزد هر کس سلاحی دیده شود، مجرم شناخته شده مورد پیگرد قانونی قرار خواهد گرفت که جزایش جریمه نقدی معادل قیمت اسلحه و حبس بیشتر از دو سال خواهد بود

۳- اردوی ملی می باید مطابق قوانین مکلفیت عسکری زمان شاهی یا عهد جمهورییت داودخان دوباره احیا گردد و از تمام صاحب منصبان اردو که تحصیلات مسلکی و نظامی دارند و سن شان از ۶۰ سال تجاوز نکرده باشد، دوباره برای خدمت به وطن جلب شوند و طی فرمانی خاطر نشان شود که نهادهای اردو، پلیس و سارنوالی و ارگانهای قضائی کشور نمیتوانند عضویت هیچ حزب سیاسی را داشته باشند و اگر علایق خود را با سازمان سیاسی قبلی قطع نکنند، حق شمول و خدمت در اردو را نخواهند داشت.

۴- حکومت آینده می باید خود را به تطبیق قانون اساسی مکلف بداند و برای تامین عدالت انتقالی، محکمه باصلاحیتی غرض به محاکمه سپردن مجرمین جنگی در افغانستان ایجاد کند. زیرا تا زمانی که مجرمین جنگی معلوم الحال در گزارشهای نهادهای حقوق بشر به پای میز محاکمه کشانیده نشوند و مجازات نگردند، مردم به حکومت اعتماد نمیکند و دامنه جنایات بشری هم در این کشور جمع نمیگردد.

۵- پاکسازی دستگاه دولت از وجوه فاسد، جنگ سالاران و قاچاقبران مواد مخدر و ناقضین حقوق بشر، در پهلوی کارهای بازسازی عامل موثر در تأمین امنیت در کشور پنداشته میشود. بنابراین رئیس جمهور باید تصمیم بگیرد که دست عناصر فاسد و قاچاقبران مواد مخدر و جنایتکاران جنگی و غاصبین ملکیت های عامه و ملکیت های خصوصی و متجاوزین به حقوق و ناموس مردم را از یخن مردم کوتاه کرده، در دولت خود جای نمی دهد.

۶- رئیس جمهور، می باید این قاطعیت را داشته باشد که با افراد فاسد و مختلس و رشوه خوران برخورد قانونی نماید و هر وزیر و هر رئیسی که دست به اختلاس و دستبرد از کمک های بین المللی به مردم افغانستان بزند و یا در قاچاق مواد مخدر دخیل باشد، دست او را از وظیفه دولتی بگیرد و به محاکمه بسپارد تا به جزای اعمال خود برسد و عبرتی برای دیگران باشد.

۷- رئیس جمهور می باید، برای تامین حقوق زنان تلاش بیشتر کند. نه تنها خود به عنوان یک انسان متمدن لباس مدرن روز بپوشد، بلکه در مهمانیهای رسمی و جشن های ملی با خانم خود اشتراک کند تا اعضای دولت و کابینه او نیز مکلف به رعایت چنین حقی به خانمهای خود باشند. برای تأمین حقوق زنان، با وضع قوانین خاص، از خشونت علیه زنان با مجازات شدید کاسته میشود. ازدواج های اجباری دختران صغیر با مردان مسن بطور قطع ممنوع گردد. متجاوزین جنسی به کودکان باید به اشد مجازات محکوم گردند.

۸- مبارزه با تروریسم، بدون همکاری مردم افغانستان ناممکن است و مردم زمانی از حکومت حمایت میکنند که ببینند اعضای حکومت مرکب از افراد پاک نفس، مسلکی، تحصیلکرده، نیکنام و دارای شهرت نیک هستند و عملاً در تلاش آرامی و آسایش مردم اند و خود را خدمتگار مردم خود می شمارند، نه مثل حکومت کرزی که اکثر اعضای حکومت آغشته به فساد و رشوه گیری و قاچاق مواد مخدر اند و هرچه از طرف کشورهای غنی و بزرگ جهان به مردم افغانستان کمک میگردد، مقامات بلند پایه دولتی آنرا ته جیب میزنند و در غم و فکر مردم فقیر و دوباره سازی کشور نیستند.

۹- رئیس جمهور، می باید در ایجاد کار و شغل برای مردم بیکار از طریق طرح و تطبیق پروژه های عمرانی و تولیدی دارای برنامه هایی باشد که مردم از طریق کار صاحب لقمه نانی شوند و در عین حال کشور دوباره احیا گردد.

۱۰- سیستم توزیع مواد کپوئی را مثل دوره های شاهی و جمهوریت داودخان دوباره احیا کند تا قشر مامورین و مستخدمین از کمک های دولتی مستفید شوند و از این ناحیه احساس تشویش نکنند.

۱۱- کار اعمار مجدد کشور باید بطور متوازن در تمام ولایات و شهرها روی دست گرفته شود تا مردم اطراف نیز احساس کنند که دولت در تاسیس مکاتب و مراکز تعلیمی و پروژه های زراعتی و نهادهای عام المنفعه عملاً گام برمیدارد.

۱۲- دهشت افگنان که سبب ترس و وحشت مردم ویا قتل و کشتار انسانهای بیگناه میگردند، پس از دستگیری می باید مورد بازخواست قرار گیرند و بطور علنی مجازات شوند تا درس عبرتی برای دیگر دهشت افگنان گردند.

۱۳- برای معلولین و بازماندگان شهدا و متقاعدین معاشی معادل یک مامور بر حال فعلی مد نظر گرفته شود.

۱۴- دولت باید به رشد و انکشاف زراعت حق اولیت بدهد و منابع آبی کشور را با طرح پروژه های زراعتی واحداث سربندها و کانالها روی دست گیرد و تمام ظرفیت های ملی و بین المللی را در این راستا بکارگیرد.

۱۵- ذخایر طبیعی از قبیل معادن زیرزمین و روی زمین از کنترل گروه های تنظیمی و غیر مسئول خارج گردد و از سوی دولت به بهره برداری به موسسات ملی یا بین المللی داده شود تا هم برای مردم کار ایجاد و هم اقتصاد ملی تقویت گردد.

۱۶- برای عودت مهاجرین افغانستان از خارج (بخصوص از ایران و پاکستان) طرح های عملی و مناسب برای جذب شان در پروژه های عمرانی روی دست گرفته شود و هنگام بازگشت مهاجرین به هریک از خانواده کمک های مالی و اقتصادی بشمول اعطای زمین برای اعمار سرپناه مدنظر باشد.

اگر رئیس جمهوری آینده افغانستان ، شخص شجاع و وطن پرستی باشد، شاید با حمایت جامعه جهانی، بخصوص امریکا بتواند چنگال خون چکان ائتلاف شمال و طالبان را از گلوئی مردم ستم کشیده افغان پس کند، و این کار اگر معجزه نباشد، حتماً تا حد یک انقلاب اجتماعی اهمیت خواهد داشت.

پایان ۲۱ / ۶ / ۲۰۰۹